

Nr 662

Av herr **Johanson** i Västervik, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 193, med förslag till förordning om premiering av frivilligt sparande under åren 1955 och 1956.

I Kungl. Maj:ts proposition 193 föreslås statlig premiering av frivilligt sparande under åren 1955 och 1956. Premien är begränsad till sparbelopp av 1 000 kr. för vardera året och förutsättningen är, att sparandet sker genom särskilt banksparkonto och att sparat belopp får stå inne till utgången av år 1960. Under de villkoren erhåller man i sparpremie för vad som sparats under sista halvåret 1955 20 % och för vad som på samma sätt sparats under år 1956 15 %. Till detta kommer vanlig bankränta.

Makar som har möjlighet att fullgöra de fordringar, som stipuleras för sparpremien, kan alltså maximalt få en sparpremie på 700 kr. förutom bankränta. Om sparpremien räknas om i ränteinkomst och man därtill lägger bankräntan torde den sammanlagda gottgörelsen av sparandet fram till 1961 per år motsvara en ränteinkomst av 8 % eller något mer därigenom att sparpremien är skattefri.

Även om det anses angeläget att det frivilliga sparandet ges extra stimulans, kan det ändå med vissa skäl ifrågasättas om en dylik premiering inte kan medföra rent av skadliga konsekvenser för det sparande, som nu sker utan tanke på om inlåningsräntan är 2, 3 eller 4 %. Helt utesluten torde väl inte risken vara för att man kan skapa ett rätetänkande som är osunt och som kan leda till ett försämrat sparande, jämfört med nu, vid den extra stimulansens bortfall. Det kan också befaras, att sparpremiebeloppets storlek kan locka folk att överflytta sparandet från andra sparinrättningar, vilket kan vålla besvär för dessa. I stort sett torde den föreslagna sparpremieringen endast komma att kunna utnyttjas till sitt maximala belopp av större inkomsttagare. Människor som redan tidigare har det relativt välbeställt ges härigenom möjlighet att öka sina tillgångar utan häremot svarande arbetsinsats.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställer undertecknad,

att riksdagen måtte besluta begränsa den av Kungl. Maj:t föreslagna sparpremien för 1955 till 10 % och för 1956 till 5 %; samt

att § 3 i förslaget till förordning om premiering av frivilligt sparande i Kungl. Maj:ts proposition ändras i enlighet härmed.

Stockholm den 10 maj 1955

Eric W. Johanson
Västervik